

Musikkonkurrence

Sergei Prokofiev: Violinkonzert nr. 1, D-dur, opus 19.

Bedømmelsesdato: 4. juni 2019.

Deltagere (format: violinsolist (orkester, dir. [dirigentens navn])):

- Alena Baeva (Sinfonietta Cracovia, dir. Robert Kabara)
- Lidia Baich (Vienna Radio Symphony Orchestra / Radio-Symphonieorchester Wien, dir. Bertrand de Billy)
- Lisa Batiashvili (Gustav Mahler Jugendorchester, dir. Franz Welser-Möst)
- Boris Belkin (NN, dir. J. Hirokami)
- Joshua Bell (Orchestre Symphonique de Montréal, dir. Charles Dutoit)
- Lara Boschkor (North German Philharmonic Youth Orchestra / Junge, norddeutsche Philharmonie, dir. Daniel Blendulf)
- Sarah Chang (Die Berliner Philharmoniker, dir. Simon Rattle)
- Kyung-wha Chung (London Symphony Orchestra, dir. André Previn)
- Vilde Frang (WDR Sinfonieorchester Köln, dir. Thomas Søndergård)
- Erick Friedman (Boston Symphony Orchestra, dir. Erich Leinsdorf)
- Elisabeth Yohko Glass (Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, dir. Rafael Frühbeck de Burgos)
- Midori Goto (Bavarian Radio Symphony Orchestra / Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, dir. Mariss Jansons)
- Hilary Hahn (Bavarian Radio Symphony Orchestra / Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, dir. Lorin Maazel)
- Oleg Kagan (NN, dir. Vassily Sinaisky)
- Leonidas Kavakos (Symphony Orchestra of the Mariinsky Theatre, dir. Valery Gergiev)
- Vanya Milanova (uspecificeret russisk symfoniorkester, dir. Zanko Delibozov)
- Nathan Milstein (Saint Louis Symphony Orchestra, dir. Vladimir Golschman)
- Shlomo Mintz (Chicago Symphony Orchestra, dir. Claudio Abbado)
- Anne-Sophie Mutter (National Symphony Orchestra (US), dir. Mstislav Rostropovich)
- Andrea Obiso (Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, dir. Michael Francis)
- David Oistrakh (London Symphony Orchestra, dir. Lovro von Matačić)
- Régis Pasquier (Texas Festival Concert, dir. Charles Olivieri-Munroe)
- Edith Peinemann (Bavarian Radio Symphony Orchestra / Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, dir. Günter Wand)
- Itzhak Perlman (BBC Symphony Orchestra, dir. Gennadi Rozhdestvensky)
- Alina Pogostkina (Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, dir. Stéphane Denève)
- Vadim Repin (London Symphony Orchestra, dir. Valery Gergiev)
- Gil Shaham (London Symphony Orchestra, dir. André Previn)
- Sayaka Shoji (State Academic Symphony Orchestra of Russia, dir. Mark Gorenstein)

- Dmitry Sitkovetsky (London Symphony Orchestra, dir. Colin Davis)
- Tanja Sonc (RTV Slovenia Symphony Orchestra, dir. Petko Dimitrov)
- Arabella Steinbacher (hr-Sinfonieorchester / Frankfurt Radio Symphony Orchestra, dir. Andrés Orozco-Estrada)
- Isaac Stern (Philadelphia Orchestra, dir. Eugene Ormandy)
- Akiko Suwanai (Simfonijski Orkestar HRT / Croatian Radiotelevision Symphony Orchestra, dir. Pascal Rophé)
- Joseph Szigeti (London Philharmonic Orchestra, dir. Thomas Beecham)
- Ana María Valderrama (RTVE Symphony Orchestra / Orquesta Sinfónica de Radio Televisión Española, dir. Xavier Puig)
- Maxim Vengerov (London Symphony Orchestra, dir. Mstislav Rostropovich)
- Inmo Yang (NN, dir. NN)
- Angelo Xiang Yu (NEC Philharmonia, dir. Hugh Wolff)
- Vira Zhuk (Symphony Orchestra of the National Philharmonic of Ukraine, dir. Vitaliy Protasov)
- Frank Peter Zimmermann (Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, dir. Mariss Jansons)

Vindere:

- (1) Alina Pogostkina (Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, dir. Stéphane Denève);
- (2) Lara Boschkor (North German Philharmonic Youth Orchestra / Junge, norddeutsche Philharmonie, dir. Daniel Blendulf);
- (3) Maxim Vengerov (London Symphony Orchestra, dir. Mstislav Rostropovich);
- (4) Joshua Bell (Orchestre Symphonique de Montréal, dir. Charles Dutoit).

Indstilling

Antal af koncertviolinister med fortrinsret, der har et relevant bidrag: 26 (9 kvinder, 17 mænd), nemlig:

Alena Baeva, Lisa Batiashvili, Boris Belkin, Joshua Bell, Sarah Chang, Erick Friedman, Hilary Hahn, Oleg Kagan, Leonidas Kavakos, Vanya Milanova, Nathan Milstein, Shlomo Mintz, Anne-Sophie Mutter, David Oistrakh, Régis Pasquier, Itzhak Perlman, Vadim Repin, Gil Shaham, Sayaka Shoji, Dmitry Sitkovetsky, Arabella Steinbacher, Isaac Stern, Akiko Suwanai, Joseph Szigeti, Maxim Vengerov, Frank Peter Zimmermann.

2. runde

Deltagere (format: violinsolist (orkester, dir. [dirigentens navn])):

- Joshua Bell (Orchestre Symphonique de Montréal, dir. Charles Dutoit)

- Lara Boschkor (North German Philharmonic Youth Orchestra / Junge, norddeutsche Philharmonie, dir. Daniel Blendulf)
- Leonidas Kavakos (Symphony Orchestra of the Mariinsky Theatre, dir. Valery Gergiev)
- Edith Peinemann (Bavarian Radio Symphony Orchestra / Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, dir. Günter Wand)
- Alina Pogostkina (Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, dir. Stéphane Denève)
- Gil Shaham (London Symphony Orchestra, dir. André Previn)
- Tanja Sonc (RTV Slovenia Symphony Orchestra, dir. Petko Dimitrov)
- Ana María Valderrama (RTVE Symphony Orchestra / Orquesta Sinfónica de Radio Televisión Española, dir. Xavier Puig)
- Maxim Vengerov (London Symphony Orchestra, dir. Mstislav Rostropovich)

3. runde

Deltagere (format: violinsolist (orkester, dir. [dirigentens navn])):

- Joshua Bell (Orchestre Symphonique de Montréal, dir. Charles Dutoit)
- Lara Boschkor (North German Philharmonic Youth Orchestra / Junge, norddeutsche Philharmonie, dir. Daniel Blendulf)
- Edith Peinemann (Bavarian Radio Symphony Orchestra / Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, dir. Günter Wand)
- Ana María Valderrama (RTVE Symphony Orchestra / Orquesta Sinfónica de Radio Televisión Española, dir. Xavier Puig)
- Maxim Vengerov (London Symphony Orchestra, dir. Mstislav Rostropovich)

Denne runde er opdelt i følgende 4 konkurrencer, idet Alina Pogostkina, som blev tildelt førstepladsen efter 2. runde, ikke deltager:

(a) en konkurrence om de flotteste glissandi (2. sats: Pavchinsky, side 59f., cfr. afsnittet "Generelle bemærkninger" infra)

(b) en konkurrence om de flotteste acciaccaturer i narrante-passagen i 1. sats (Pavchinsky, side 17, ciffer 7 - side 18, 2. nodesystem, 3. takt)

(c) en konkurrence om de flotteste triller i 1. sats med udgangspunkt i Pavchinsky, side 12-15

(d) en konkurrence om de flotteste triller i 3. sats

Generelle bemærkninger

Velkommen til denne konkurrence i moderne kompositionsmusik for violinsolister! Nærværende konkurrence er den første af en længere række af musikkonkurrencer i Prokofievs værker og samtidig den første af i alt 2 konkurrencer i Prokofievs violinkoncerter.

Udgangspunktet er Prokofievs Violinkoncert nr. 1, D-dur, opus 19. Således som det fremgår af musikkonkurrencereglerne (cfr. kapitlet "Om udvælgelsen af musikkonkurrencernes deltagere / deltagende hold"), er det en forudsætning for deltagelse, at violinkoncerten opføres i sin helhed. Der afholdes 3 runder i denne konkurrence. Det er en forudsætning for deltagelse i 2. runde, at violinsolisten ikke har spilletekniske problemer, og at violinsolisten ikke forfægter nogen fortolkninger, som dommerpanelet finder helt uantagelige. I 2. runde vil dommerpanelet inspicere violinsolisternes klangfarver i "sul ponticello"-passagen i 2. sats (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I 3. runde vil dommerpanelet inspicere violinsolisternes triller, glissandi og acciaccaturer.

Udfaldet af sidste års Shostakovich-konkurrence (bedømmelsesdato: 16/9 2018) kunne efterlade det indtryk, at koncertviolinister, hvis bueteknik (violinbueføringsteknik, fraseringsteknik) er vesteuropæisk, ikke har nogen chance for at vinde violinsolistkonkurrencer i værker af moderne russiske / østeuropæiske komponister. En sådan opfattelse er imidlertid ubegrundet. At dommerpanelet i sidste års Shostakovich-konkurrence lagde vægt på bueteknikken skyldes, at en række af konkurrencens deltagere var så jævnbyrdige med hensyn til spilleteknik beherskelse og i øvrigt forfægtede den samme værkfortolkning, at dommerpanelet så sig nødsaget til at lægge vægt på spillestil for at finde en afgang; og bueteknikken er jo et element i violinsolistens spillestil. Dommerpanelet vil dog i denne og alle kommende musikkonkurrencer i russiske og østeuropæiske komponister bestræbe sig på at undgå, at fraseringsteknik bliver et udslagsgivende kriterium ved besættelsen af vinderpladser og eventuelle specialpriser.

Ved bedømmelsen af deltagerne i denne konkurrence har dommerpanelet konsulteret Sergey Erazmovich Pavchinskys udgave af Prokofievs 1. violinkoncert i "Sergei Prokofiev: Samlede værker", bind 20A, side 9-123, Moskva: Muzgiz, 1967.

Æstetikken bag moderne kompositionsmusik adskiller sig fra æstetikken bag den klassiske musik bl.a. derved, at vellyd tilstræbes inden for den klassiske musik, hvorimod vellyd ikke er en målsætning inden for moderne kompositionsmusik. Dette indebærer f.eks., at i den klassiske musik undgås dissonanser eller eventuelle dissonanser opløses ved fraseafslutninger. Et eksempel på opløsning af dissonanser ved fraseafslutning er Haydns strygekvartetter, opus 33, nr. 1, 1. sats, takt 3-4, 7-8, 61-62. I moderne kompositionsmusik derimod opløses dissonanser langt fra altid.

Når det gælder violinistens anvendelse af forskellige spilleteknikker, er det dog dommerpanelets opfattelse, at gængse best practice forskrifter, der almindeligvis iagttages, når violinister spiller klassisk musik, under normale omstændigheder også bør gælde, når violinister spiller moderne kompositionsmusik, medmindre partituret eksplicit angiver noget andet.

Tilsvarende betragtninger gælder for opførelser af den moderne kompositionsmusiks korværker. Der skal ikke synges hæst og skingert, der skal ikke skriges eller råbes, og generelt skal

gængse, klassiske sangprincipper og -teknikker ikke tilsidesættes, medmindre partituret eksplicit angiver noget andet!

Ved opførelse af moderne kompositionsmusik bør violinsolisterne eksempelvis i almindelighed tilstræbe, at de høje toner får en fyldig og afrundet klang, så skingerhed undgås. I den netop afsluttede kammermusikkonkurrence i Haydns Strygekvartetter, opus 33, "De Russiske Kvartetter" (bedømmelsesdato: 26. april 2019), var de bedste førsteviolinister i stand til at spille høje toner helt op til tonen A6 (cfr. Haydns opus 33, nr. 1, 3. sats, takt 23; nr. 2, 2. sats, takt 38), to oktaver over kammertonen, A4, uden skingerhed, dvs. uden at få problemer med styringen af overtonerne, der bestemmer tonernes klangfarver. Det er dommerpanelets opfattelse, at violinsolisterne, der deltager i denne konkurrence, bør være i stand til at spille den højeste tone i Prokofievs 1. violinkoncert uden skingerhed eller andre overtoneproblemer. Derfor må de violinsolister, som ikke kan opfylde dette krav, forlade konkurrencen efter 1. runde.

Tilsvarende bør violinsolisterne ved opførelse af moderne kompositionsmusik i almindelighed tilstræbe, at klangfarverne for tonerne i det dybe register er behagelige og afrundede.

Dommerpanelet har endnu aldrig mødt violinister (eller sangere) med overtoneproblemer i mellemregistret.

Men disse hovedregler for klangfarverne i det høje og dybe register kan med føje fraviges, hvis det opførte værk (inden for moderne kompositionsmusik) lægger op til, at visse passager skal lyde hæsligt.

I Prokofievs Violinkoncert nr. 1 er der kun flg. passage i violinsolistpartiet, som med sikkerhed skal lyde hæsligt, dvs. de frembragte overtoner skal resultere i klangfarver, som er hæslige: (a) "sul ponticello"-passagen i 2. sats (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Derudover må dommerpanelet affinde sig med, at samtlige violinsolister i denne konkurrence insisterer på at divertere med grimme klangfarver i (b) passagerne med natural harmonics (2. sats, Pavchinsky, side 48f., 59f., 73-77). I (a) spiller violinsolisten næsten udelukkende i det dybe register; i (b) spiller solisten udelukkende i det høje register.

For at give solisten et tilstrækkeligt råderum ved fortolkningen af Prokofievs 1. violinkoncert har dommerpanelet besluttet, at andre af værkets passager, hvori solisten fortrinsvis eller udelukkende spiller i det dybe register, gerne må lyde hæsligt. Dvs. intonationen skal være ren, men klangfarverne må gerne være grimme. Til gengæld vil solister, som også spiller med grimme klangfarver i passager, der fortrinsvis eller udelukkende ligger i det høje register, og som ikke er passager med natural harmonics, blive afvist allerede i konkurrencens 1. runde, hvad enten denne hæslige tone i det høje register må tilskrives solistens værkfortolkning eller spilletekniske problemer hos solisten.

Såfremt dommerpanelet tillod en hæslig tone hos solisten i både det høje register og det dybe register, ville solister med graverende spilletekniske problemer kunne posere som interpretatoriske genier.

Der er i Prokofievs 1. violinkoncert en hårfin balance mellem "normal playing" og "special effects". Når partituret eksempelvis lægger op til, at violinsolisten som en "special effect" skal spille med grimme klangfarver i "sul ponticello"-passagen, er det med sikkerhed ikke en

opfordring til, at violinsolisten skal overdænge hele værket med grimme klangfarver. Sergei Prokofiev har ikke samme begreb om det musikalske kunstværk som John Cage! Det er en stor kunst at spille smukt på en violin, en kunst som en dygtig og talentfuld violinsolist kan bruge hele sit liv på at perfektionere. Det er ingen kunst at frembringe grimme klangfarver på en violin; det kan selv en nybegynder klare. Der er ingen pointe i at skrive en violinkoncert, hvis det er meningen, at violinsolisten blot skal divertere med hæslige klangfarver i alle registre. Hovedformålet med en violinkoncert er at give violinsolisten lejlighed til at demonstrere sin enestående spilletekniske beherskelse. De mange høje toner over C7 i Prokofievs 1. violinkoncert (cfr. afsnittet "Noter" infra) viser, at det er en afgørende pointe med dette værk, at violinsolisten skal demonstrere sin evne til at spille i det høje register uden overtoneproblemer. Derfor er det alt andet end nærliggende at udtænke en fortolkning, hvorefter der på partiturfølgende façon skal spilles med grimme klangfarver i det høje register.

Der er en del af konkurrencens deltagere som eksperimenterer med diverse rubato-fortolkninger af udvalgte passager i 1. sats. Dommerpanelet vil imidlertid ikke gå nærmere ind på disse tempoeksperimenter, da dommerpanelet finder, at spørgsmålet om, hvordan det hæsliges æstetik i moderne kompositionsmusik skal forstås, er langt mere afgørende i denne konkurrence.

Der er ingen egentlig cadenza i Prokofievs 1. violinkoncert. I denne henseende har Prokofievs 1. violinkoncert mere til fælles med violinkoncerterne fra barokken end med klassicismens og romantikkens violinkoncerter. I 1. sats er der dog 2 cadenza-agtige passager:

- Pavchinsky, side 16, 1 takt før ciffer 6
- Pavchinsky, side 35, 6 takter før ciffer 20

Når det gælder opførelsesvarighed, har Prokofievs 1. violinkoncert mere til fælles med violinkoncerterne fra barokken og klassicismen end med romantikkens violinkoncerter, idet det tager ca. 18-25 minutter at opføre Prokofievs 1. violinkoncert.

Stilen i Prokofievs 1. violinkoncert er en blanding af senromantisk tonesprog (især i 3. sats), et moderne tonesprog (især i 2. sats) og neoklassicistiske elementer i form af forsiringer (især i 1. sats og 3. sats). De mange forsiringer i Prokofievs 1. violinkoncert (cfr. afsnittet "Noter" infra) er et klart vidnesbyrd om den unge Prokofievs interesse for Haydn, en interesse der også fandt et nedslag i Prokofievs 1. Symfoni, D-dur, opus 25, "Den Klassiske Symfoni".

I en violinkoncert vil violinsolisten traditionelt være solisten fra A til Z. Prokofiev har imidlertid konciperet sin 1. violinkoncert således, at violinsolisten suppleres af en række orkestersolister. Rollefordelingen solisterne imellem har to varianter:

- 1) violinsolisten og orkestersolisten / orkestersolisterne indgår i en ligeberettiget dialog
- 2) violinsolisten indtager en akkompagnerende rolle i forhold til orkestersolisten / orkestersolisterne

Desforuden indeholder Prokofievs 1. violinkoncert passager, hvori violinsolisten indgår i en dialog med et eller flere orkesterinstrumenter, uden at disse orkesterinstrumenter varetager en egentlig solistfunktion.

Følgende passager i Prokofievs 1. violinkoncert illustrerer forholdet mellem violinsolist og orkester, for så vidt som orkestret ikke blot spiller akkorder eller orgelpunktfigurer:

* Pavchinsky, side 10, sidste nodesystem, takt 2-5: 1. oboisten optræder som solist ved siden af violinsolisten

* Pavchinsky, side 16, ciffer 6 - side 18, sidste nodesystem, sidste takt: Violinsolisten indgår i en dialog med cellisterne

* Pavchinsky, side 21 - side 22, 2. takt: 1. klarinettisten svarer violinsolisten (side 21, 3. takt), hvorefter 1. fløjtenisten og klarinettisterne indgår i en dialog med violinsolisten, der spiller pizzicato

* Pavchinsky, side 34, første nodesystem: 1. oboisten optræder som solist ved siden af violinsolisten

* Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41: I denne "con sordino"-passage indtager violinsolisten sammen med harpenisten en akkompagnerende rolle i forhold til 3 orkestersolister: 1. fløjtenisten, piccolofløjtenisten og 1. klarinettisten, der gentager brudstykker af det tema, som violinsolisten introducerede i begyndelsen af 1. sats (Pavchinsky, side 9f.)

* Pavchinsky, side 65, ciffer 37 - side 66, ciffer 38: I denne første del af violinsolistens "con sordino"-passage i 2. sats indtager violinsolisten og orkestrets strygere en akkompagnerende rolle i forhold til oboisterne, der her har solistrollen

* Pavchinsky, side 66, ciffer 38 - side 71, ciffer 39: I denne anden del af violinsolistens "con sordino"-passage i 2. sats indgår violinsolisten i en dialog med harpenisten

* Pavchinsky, side 71: Efter en kort solistisk passage hos 1. fløjtenisten genoptager violinsolisten solistrollen (senza sordino) og beholder solistrollen i den resterende del af 2. sats

* Pavchinsky, side 80, ciffer 43 - side 81, 2. takt: 1. oboisten optræder som solist ved siden af violinsolisten

* Pavchinsky, side 81, 2. takt - side 82, 1. takt: 1. klarinettisten optræder som solist ved siden af violinsolisten

* Pavchinsky, side 83 plus side 85, ciffer 47 - side 86, sidste nodesystem, sidste takt: 1. fagottisten optræder som solist ved siden af violinsolisten

* Pavchinsky, side 89, ciffer 50 - side 90, første nodesystem, 1. takt: 1. oboisten optræder som solist ved siden af violinsolisten

* Pavchinsky, side 93, ciffer 52 - side 94, 1. takt: Piccolo fløjtenisten optræder som solist ved siden af violinsolisten

* Pavchinsky, side 94, 2. takt - side 95, 2. takt: 1. oboisten optræder som solist ved siden af violinsolisten

* Pavchinsky, side 95, ciffer 53 (med optakt) - side 99, ciffer 54 plus side 102, 2. takt - side 107, ciffer 57: Violinsolisten indgår i en dialog med tubaisten

* Pavchinsky, side 111, ciffer 58 - side 112, første nodesystem, 1. takt: 1. fløjtenisten optræder som solist ved siden af violinsolisten

* Pavchinsky, side 112, første nodesystem, 1. takt - side 117, 2. takt: 1. klarinettisten optræder som solist ved siden af violinsolisten

* Pavchinsky, side 122, 3. takt, al fine: 1. fløjtenisten optræder som solist ved siden af violinsolisten

Prokofiev var imidlertid ikke den første komponist, som i en koncert vendte op og ned på forholdet mellem solisten og orkestret. I Robert Schumanns klaverkoncert, A-mol, opus 54 (1845), introducerer cellisterne i 2. sats: "Intermezzo" satsens tema, altimedens klaversolisten indtager en akkompagnerende rolle. Men i Prokofievs 1. violinkoncert anvendes orkestresolister i et langt større omfang end i Robert Schumanns klaverkoncert.

Det kan siges med sikkerhed, at kun ganske få af denne konkurrences violinsolister, dirigenter og orkestre til fulde har forstået den af Prokofiev tilsigtede interaktion mellem violinsolisten og orkestret. Dommerpanelet har opregnet de vigtigste interaktionsproblemer (cfr. afsnittet "Interaktionsproblemer" infra), men har måttet give afkald på en fuldstændig registrering af alle interaktionsproblemer, da en sådan fuldstændig registrering ville være blevet for tidskrævende.

I 2. sats (Pavchinsky, side 59, andet nodesystem) skal violinsolisten spille 5 dobbeltgrebsglissandi med natural harmonics fordelt på to takter. På næste side (Pavchinsky, side 60) skal violinsolisten spille 4 dobbeltgreb med natural harmonics, men uden glissandi. Læsemåderne er her de samme som i førsteudgaven (Hawkes & Sons (London) Ltd., 1921, side 57-58). Alle de violinsolister, der optræder i denne konkurrence, spiller imidlertid 10 glissandi i stedet for partiturets 5 glissandi, idet de også spiller et glissando på første node i 2. nodesystem (Pavchinsky, side 59) og 4 glissandi på næste side (Pavchinsky, side 60). Disse partiturfvigende glissandi har vundet så stor udbredelse, at dommerpanelet må acceptere dem.

Vi har i det ovenstående allerede været inde på den centrale "sul ponticello"-passage i 2. sats (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I denne passage skal de af violinsolisten frembragte overtoner resultere i klangfarver, som er hæslege, idet violinsolisten spiller denne passage sul ponticello og fortissimo "con tutta forza" (ital. af al kraft). Langt de fleste af de violinsolister, som optræder i denne konkurrence, spiller imidlertid ikke sul ponticello i denne passage. Årsagen hertil er formentlig, at stolen, der sidder fastspændt mellem violinkassen og strengene, idet strengene er udspændt mellem stemmeskruerne og strengeholderen, kunne glide ud af sin fastspændte position eller knække, hvis violinsolisten spiller sul ponticello fortissimo. Da mange af violinsolisterne i denne konkurrence spiller på kostbare, barokvioliner, som de ikke selv ejer, er det forståeligt, at de viger tilbage for at spille sul ponticello så kraftigt, som partituret foreskriver. Hovedparten af violinsolisterne vælger i stedet at frembringe de grimme klangfarver, som partituret lægger op til i "sul ponticello"-passagen, ved at spille spiccato med et kraftigt anslag eller ved at gnide buehårene mod strengen ved anslaget. Eftersom dommerpanelet i sagens natur ikke kan forlange, at violinsolisterne skal risikere, at deres violiner bliver beskadigede, er disse alternative måder til opnåelse af grimme klangfarver acceptable. Når blot violinsolisternes klangfarver bliver tilstrækkeligt grimme i "sul

ponticello"-passagen, vil dommerpanelet ikke blande sig i, hvordan de hæsle klangfarver frembringes i denne passage.

Tekniske problemer

David Oistrakh: Oistrakh har fra tid til anden problemer med skinger tone i det høje register i alle 3 satser.

Joseph Szigeti: Szigeti har undertiden problemer med skinger tone i det høje register i alle 3 satser.

Erick Friedman: Friedman har sommetider problemer med skinger tone i det høje register i alle 3 satser.

Oleg Kagan: Kagan har nu og da problemer med skinger tone i det høje register i alle 3 satser.

Nathan Milstein: Milstein har ofte problemer med skinger tone i det høje register i alle 3 satser.

Régis Pasquier: Pasquier har momentvis problemer med skinger tone i det høje register i alle 3 satser. I 1. sats (Pavchinsky, side 29, ciffer 16 - side 31) får de høje toner for lidt betoning i solistens dobbeltgreb.

Vanya Milanova: I 2. sats (Pavchinsky, side 59, første nodesystem) har Milanova ikke øvet sig tilstrækkeligt på sine runs. She fakes the runs (faking)! For øvrigt står Milanova under hele koncerten med partituret foran sig.

Elisabeth Yohko Glass: I 2. sats (Pavchinsky, side 59, andet nodesystem, 2. takt) er det andet glissando i takten mislykket.

Inmo Yang: Lydkvaliteten i YouTube-videoerne er dårlig. Det lyder undertiden, som om Yang har problemer med skinger tone i det høje register, men den dårlige lydkvalitet er formentlig årsagen hertil. Indimellem lyder 1. fløjtenistens tone nemlig også skinger.

Boris Belkin: YouTube-videoen har stærkt nedsat lydkvalitet og endda enkelte hakker i sound output.

Vanya Milanova: Momentvis dårlig lydkvalitet. Stor forvrængning i begyndelsen af 1. sats og midt i 3. sats (ved fagotsolo).

Alena Baeva: I 1. sats er bratschisternes tremoli før solistens første indsats og solistens første 2 takter (Pavchinsky, side 9) ikke medtaget i YouTube-videoen.

Nathan Milstein: I 1. sats er bratschisternes tremoli-afsnit før solistens første indsats forkortet på lydfilen.

Ana María Valderrama (RTVE Symphony Orchestra / Orquesta Sinfónica de Radio Televisión Española, dir. Xavier Puig): I første sats, lige før ciffer 11 (Pavchinsky, side 21, 3. takt på siden), spiller 1. klarinettisten en alt for høj tone på den første node, som er en acciaccatur. Måske er forklaringen, at 1. klarinettisten ved en fejl kommer til at overblæse på den første node.

Angelo Xiang Yu (NEC Philharmonia, dir. Hugh Wolff): Fagottisterne kommer en anelse for tidligt med deres første indsats i 3. sats (Pavchinsky, side 79, første nodesystem, 2. takt).

Joseph Szigeti (London Philharmonic Orchestra, dir. Thomas Beecham): I violinsolistens "con sordino"-passage i 2. sats, hvori oboisterne har solistrollen, spiller oboisterne forkert på deres

første indsats (Pavchinsky, side 66, første nodesystem, 2. takt). Fordi problemet opstår, efter oboisterne har holdt pause i 3 takter, er årsagen formentlig forkert embouchure på den første indsats i violinsolistens "con sordino"-passage.

Interaktionsproblemer

Akiko Suwanai: Bratschisterne spiller deres tremoli for svagt eller solisten spiller for kraftigt i 1. sats frem til ciffer 2 (Pavchinsky, side 9-10). Bratschisterne skal spille piano ma non troppo, solisten pianissimo! Cellisterne spiller for svagt fra ciffer 6 (Pavchinsky, side 16) til side 18, sidste takt på siden. Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i dele af solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Piccolofløjtenisten er ikke tilstrækkeligt fremtrædende i det samlede klangbillede (Pavchinsky, side 37-39). Også 1. klarinettisten er for anonym (Pavchinsky, side 39-40). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: Simfonijski Orkestar HRT / Croatian Radiotelevision Symphony Orchestra. Dirigent: Pascal Rophé.

Sayaka Shoji: Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). I violinsolistens "con sordino"-passage i 1. sats indtager violinsolisten og harpenisten en akkompagnerende rolle i forhold til først 1. fløjtenisten, siden til piccolofløjtenisten og til sidst til 1. klarinettisten. Da temaet her indehaves af orkesterinstrumenter, er det vigtigt, at violinsolisten ikke er for dominerende. Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: State Academic Symphony Orchestra of Russia. Dirigent: Mark Gorenstein.

Régis Pasquier: Orkestret spiller for svagt i 1. sats fra begyndelsen frem til ciffer 6 (Pavchinsky, side 9 - 16). Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Orkestret spiller for svagt i 2. sats (Pavchinsky, side 54, ciffer 29 - side 56, ciffer 30). Orkestret spiller igen for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: Texas Festival Concert. Dirigent: Charles Olivieri-Munroe.

Erick Friedman: Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: Boston Symphony Orchestra. Dirigent: Erich Leinsdorf.

Alina Pogostkina: Bratschisterne spiller deres tremoli for svagt inden solistens første indsats i 1. sats (Pavchinsky, side 9). I solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41) er 1. klarinettisten for anonym på side 39-40. Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: Deutsches Symphonie-Orchester Berlin. Dirigent: Stéphane Denève.

Isaac Stern: Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester:

Philadelphia Orchestra. Dirigent: Eugene Ormandy.

Midori Goto: Orkestret spiller for svagt i 2. sats (Pavchinsky, side 54, ciffer 29 - side 56, ciffer 30). Orkestret spiller igen for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: Bavarian Radio Symphony Orchestra / Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks. Dirigent: Mariss Jansons.

Oleg Kagan: Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: NN. Dirigent: Vassily Sinaisky.

Lisa Batiashvili: Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I violinsolistens "con sordino"-passage i 2. sats, hvori oboisterne har solistrollen, spiller oboisterne for svagt (Pavchinsky, side 66). Tubaisten spiller alt for svagt i 3. sats (Pavchinsky, side 95-99, 102-107). Orkester: Gustav Mahler Jugendorchester. Dirigent: Franz Welser-Möst.

Shlomo Mintz: Bratschisterne spiller deres tremoli for svagt inden solistens første indsats i 1. sats (Pavchinsky, side 9). Strygerne spiller for svagt lige inden violinsolistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 35, ciffer 20 - side 36, ciffer 21). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I violinsolistens "con sordino"-passage i 2. sats, hvori oboisterne har solistrollen, spiller oboisterne for svagt (Pavchinsky, side 66). Tubaisten spiller for svagt i begyndelsen af tuba-afsnittet i 3. sats (Pavchinsky, side 95-99). Orkester: Chicago Symphony Orchestra. Dirigent: Claudio Abbado.

Sarah Chang: Bratschisterne spiller deres tremoli for svagt inden solistens første indsats i 1. sats (Pavchinsky, side 9). Strygerne spiller alt, alt for svagt lige inden violinsolistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 35, ciffer 20 - side 36, ciffer 21). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: Die Berliner Philharmoniker. Dirigent: Simon Rattle.

Itzhak Perlman: Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: BBC Symphony Orchestra. Dirigent: Gennadi Rozhdestvensky.

Kyung-wha Chung: Orkestret spiller for svagt i 1. sats, i første takt efter ciffer 20 (Pavchinsky, side 35). Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i dele af solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Hvor er piccolofløjtenisten og 1. klarinettisten? Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: London Symphony Orchestra. Dirigent: André Previn.

Dmitry Sitkovetsky: Strygerne spiller for svagt lige inden violinsolistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 35, ciffer 20 - side 36, ciffer 21). Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer

34 - side 65, ciffer 36). Tubaisten spiller for svagt i begyndelsen af tuba-afsnittet i 3. sats (Pavchinsky, side 95-99). Orkester: London Symphony Orchestra. Dirigent: Colin Davis. Vira Zhuk: Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i dele af solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Piccolofløjtenisten og 1. klarinettisten er ikke tilstrækkeligt dominerende i deres solistiske passager. Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: Symphony Orchestra of the National Philharmonic of Ukraine. Dirigent: Vitaliy Protasov.

Boris Belkin: Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Belkin spiller for svagt eller tubaisten for kraftigt i dele af tuba-afsnittet i 3. sats (Pavchinsky, side 95-99, 102-107). Orkester: NN. Dirigent: J. Hirokami.

Vilde Frang: Bratschisterne spiller deres tremoli for svagt inden solistens første indsats i 1. sats (Pavchinsky, side 9). Orkestret spiller for svagt i 1. sats, i første takt efter ciffer 20 (Pavchinsky, side 35). Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i dele af solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Piccolofløjtenisten er ikke tilstrækkeligt dominerende i sin solistiske passage. Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: WDR Sinfonieorchester Köln. Dirigent: Thomas Søndergård.

Frank Peter Zimmermann: Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i dele af solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Piccolofløjtenisten er ikke tilstrækkeligt dominerende i sin solistiske passage. Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks. Dirigent: Mariss Jansons.

Lara Boschkor: Bratschisterne spiller deres tremoli alt for svagt inden solistens første indsats i 1. sats (Pavchinsky, side 9). Cellisterne spiller for svagt fra ciffer 6 (Pavchinsky, side 16) til side 18, sidste takt på siden. Strygerne spiller for svagt lige inden violinsolistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 35, ciffer 20 - side 36, ciffer 21). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I violinsolistens "con sordino"-passage i 2. sats, hvori oboisterne har solistrollen, spiller oboisterne for svagt (Pavchinsky, side 66). Tubaisten spiller for svagt i begyndelsen af tuba-afsnittet i 3. sats (Pavchinsky, side 95-99). Orkester: North German Philharmonic Youth Orchestra / Junge, norddeutsche Philharmonie. Dirigent: Daniel Blendulf.

Joshua Bell: Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i dele af solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Piccolofløjtenisten og 1. klarinettisten er ikke tilstrækkeligt fremtrædende i det samlede klangbillede. Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: Orchestre Symphonique de Montréal. Dirigent: Charles Dutoit.

Arabella Steinbacher: Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: hr-Sinfonieorchester / Frankfurt Radio Symphony Orchestra. Dirigent: Andrés Orozco-Estrada.

Leonidas Kavakos: Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage

(Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: Symphony Orchestra of the Mariinsky Theatre. Dirigent: Valery Gergiev.

Ana María Valderrama: Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I slutningen af tuba-afsnittet i 3. sats spiller tubaisten og hornisterne for kraftigt eller violinsolisten for svagt (Pavchinsky, side 104-107).

Orkester: RTVE Symphony Orchestra / Orquesta Sinfónica de Radio Televisión Española. Dirigent Xavier Puig.

Maxim Vengerov: Bratschisterne spiller deres tremoli for svagt inden solistens første indsats i 1. sats (Pavchinsky, side 9). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I slutningen af tuba-afsnittet i 3. sats spiller tubaisten og hornisterne for kraftigt eller violinsolisten for svagt (Pavchinsky, side 104-107).

Orkester: London Symphony Orchestra. Dirigent: Mstislav Rostropovich.

Tanja Sonc: Bratschisterne spiller deres tremoli for svagt inden solistens første indsats i 1. sats (Pavchinsky, side 9). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I tuba-afsnittet i 3. sats spiller tubaisten, trompetisterne og hornisterne for kraftigt eller violinsolisten for svagt (Pavchinsky, side 95-99, 102-107). Orkester: RTV Slovenia Symphony Orchestra. Dirigent: Petko Dimitrov.

Vadim Repin: Bratschisterne spiller deres tremoli for svagt inden solistens første indsats i 1. sats (Pavchinsky, side 9). I solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41) er 1. klarinettisten for anonym (Pavchinsky, side 39-40). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I slutningen af tuba-afsnittet i 3. sats spiller tubaisten og hornisterne for kraftigt eller violinsolisten for svagt (Pavchinsky, side 104-107). Orkester: London Symphony Orchestra. Dirigent: Valery Gergiev.

Edith Peinemann: I solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41) er 1. klarinettisten for anonym (Pavchinsky, side 39-40). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36).

Orkester: Bavarian Radio Symphony Orchestra / Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks. Dirigent: Günter Wand.

Gil Shaham: Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i dele af solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Piccolofløjtenisten er ikke tilstrækkeligt fremtrædende i det samlede klangbillede. Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I violinsolistens "con sordino"-passage i 2. sats, hvori oboisterne har solistrollen, spiller oboisterne for svagt (Pavchinsky, side 66). Orkester: London Symphony Orchestra. Dirigent: André Previn.

Lidia Baich: 1. klarinettisten spiller alt for svagt i 1. sats, lige før ciffer 11 (Pavchinsky, side 21, 3. takt på siden). Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i dele af solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Piccolofløjtenisten og 1. klarinettisten er ikke tilstrækkeligt fremtrædende i det samlede klangbillede. Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Tubaisten spiller for svagt i begyndelsen af tuba-afsnittet i 3. sats (Pavchinsky, side 95-99). Orkester: Vienna Radio Symphony Orchestra / Radio-Symphonieorchester Wien. Dirigent:

Bertrand de Billy.

Angelo Xiang Yu: Bratschisterne spiller deres tremoli for svagt inden solistens første indsats i 1. sats (Pavchinsky, side 9). Cellisterne spiller for svagt fra ciffer 6 (Pavchinsky, side 16) til side 18, sidste takt på siden. 1. klarinettisten spiller for svagt i 1. sats, lige før ciffer 11 (Pavchinsky, side 21, 3. takt på siden). Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i dele af solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Piccolofløjtenisten og 1. klarinettisten er ikke tilstrækkeligt fremtrædende i det samlede klangbillede. Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I violinsolistens "con sordino"-passage i 2. sats, hvori oboisterne har solistrollen, spiller oboisterne for svagt (Pavchinsky, side 66). Tubaisten spiller for svagt i begyndelsen af tuba-afsnittet i 3. sats (Pavchinsky, side 95-99). Orkester: NEC Philharmonia. Dirigent: Hugh Wolff.

Anne-Sophie Mutter: Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I violinsolistens "con sordino"-passage i 2. sats, hvori oboisterne har solistrollen, spiller oboisterne for svagt (Pavchinsky, side 66).

Orkester: National Symphony Orchestra (US). Dirigent: Mstislav Rostropovich.

Joseph Szigeti: Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i dele af solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Piccolofløjtenisten og 1. klarinettisten er ikke tilstrækkeligt fremtrædende i det samlede klangbillede. Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I slutningen af tuba-afsnittet i 3. sats spiller tubaisten, trompetisterne og hornisterne for kraftigt eller violinsolisten for svagt (Pavchinsky, side 104-107). Orkester: London Philharmonic Orchestra. Dirigent: Thomas Beecham.

Vanya Milanova: Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i dele af solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Piccolofløjtenisten og 1. klarinettisten er ikke tilstrækkeligt fremtrædende i det samlede klangbillede. Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I violinsolistens "con sordino"-passage i 2. sats, hvori oboisterne har solistrollen, spiller oboisterne for svagt (Pavchinsky, side 66). Orkester: Uspecificeret russisk symfoniorkester. Dirigent: Zanko Delibozov.

David Oistrakh: Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I slutningen af tuba-afsnittet i 3. sats spiller tubaisten, trompetisterne og hornisterne for kraftigt eller violinsolisten for svagt (Pavchinsky, side 104-107). Orkester: London Symphony Orchestra. Dirigent: Lovro von Matačić.

Andrea Obiso: Bratschisterne spiller deres tremoli for svagt inden solistens første indsats i 1. sats (Pavchinsky, side 9). Orkestret spiller for svagt eller solisten for kraftigt i dele af solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41). Piccolofløjtenisten er ikke tilstrækkeligt fremtrædende i det samlede klangbillede. Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: Bavarian Radio Symphony Orchestra (BRSO) / Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks. Dirigent: Michael Francis.

Elisabeth Yohko Glass: Bratschisterne spiller deres tremoli for svagt inden solistens første indsats i 1. sats (Pavchinsky, side 9). I solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41) er 1. klarinettisten for anonym (Pavchinsky, side 39-40). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). I tuba-afsnittet i 3. sats spiller tubaisten, trompetisterne og hornisterne for kraftigt eller violinsolisten for svagt (Pavchinsky, side 95-99, 102-107). Orkester:

Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin. Dirigent: Rafael Frühbeck de Burgos.

Nathan Milstein: I solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41) er 1. klarinettisten for anonym (Pavchinsky, side 39-40). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: Saint Louis Symphony Orchestra. Dirigent: Vladimir Golschman.

Inmo Yang: Cellisterne spiller for svagt fra ciffer 6 (Pavchinsky, side 16) til side 18, sidste takt på siden. Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: NN. Dirigent: NN.

Hilary Hahn: I solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41) er 1. klarinettisten for anonym (Pavchinsky, side 39-40). Orkestret spiller for svagt i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Orkester: Bavarian Radio Symphony Orchestra / Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks. Dirigent: Lorin Maazel.

Alena Baeva: I solistens "con sordino"-passage i 1. sats (Pavchinsky, side 36, ciffer 21 - side 41) er 1. klarinettisten for anonym (Pavchinsky, side 39-40). Orkestret spiller dog *tilstrækkelig kraftigt* i 2. sats i solistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36)! I slutningen af tuba-afsnittet i 3. sats spiller tubaisten, trompetisterne og hornisterne for kraftigt eller violinsolisten for svagt (Pavchinsky, side 104-107). Orkester: Sinfonietta Cracovia. Dirigent: Robert Kabara.

Øvrige bemærkninger A

Partituret foreskriver 2 gange med angivelsen "con sord.", dvs. 'con sordino', at violinsolisten skal spille med sordin (dæmper): Pavchinsky, side 36, ciffer 21 (1. sats); Pavchinsky, side 65, ciffer 37 (2. sats).

Solister, der med sikkerhed benytter en sordin: Alena Baeva, Lisa Batiashvili, Boris Belkin, Lara Boschkor, Midori Goto, Hilary Hahn, Leonidas Kavakos, Vanya Milanova, Andrea Obiso, Régis Pasquier, Vadim Repin, Sayaka Shoji, Tanja Sonc, Arabella Steinbacher, Akiko Suwanai, Ana María Valderrama, Inmo Yang, Angelo Xiang Yu, Vira Zhuk, Frank Peter Zimmermann.

Der bruges 3 forskellige sordintyper: 1) en lille sort sordin; 2) en lille sølvfarvet sordin; 3) en stor, fingerformet sort sordin (Vanya Milanova).

NB: Det er ikke muligt at afgøre med sikkerhed, om en given solist benytter sordin, hvis YouTube-videoen ikke har noget video output.

Boris Belkin: Belkin spiller "sul ponticello" adskillige gange i alle 3 satser, hvilket partituret ikke foreskriver. I partituret er der kun én "sul ponticello"-passage i violinsolistpartiet, nemlig i 2. sats

(Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Dommerpanelet må således afvise Belkins "sul ponticello"-fortolkning af Prokofievs 1. violinkoncert.

Vadim Repin: Repins fortolkning af 1. sats, der er kendetegnet ved mange grimme klangfarver i det høje register, finder dommerpanelet problematisk (cfr. afsnittet "Generelle bemærkninger" supra, de musikæstetiske bemærkninger).

Isaac Stern: Sterns fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats, der er kendetegnet ved forsætligt grimme klangfarver i det høje register (Pavchinsky, side 99-100, 107-109), finder dommerpanelet problematisk (cfr. afsnittet "Generelle bemærkninger" supra, de musikæstetiske bemærkninger).

Sayaka Shoji: Shoji tilslutter sig Sitkovetskys variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Midori Goto: Goto forfægter sin egen variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Lisa Batiashvili: Batiashvili tilslutter sig Oistrakhs variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Shlomo Mintz: Mintz tilslutter sig Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Sarah Chang: Chang forfægter en variant af Perlmans variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Itzhak Perlman: Perlman forfægter sin egen variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Kyung-wha Chung: Chung tilslutter sig Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Dmitry Sitkovetsky: Sitkovetsky forfægter sin egen variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Vira Zhuk: Zhuk tilslutter sig Sitkovetskys variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Vilde Frang: Frang tilslutter sig Midori Gotos variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Frank Peter Zimmermann: Zimmermann tilslutter sig Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Arabella Steinbacher: Steinbacher tilslutter sig Oistrakhs variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Lidia Baich: Baich tilslutter sig Perlmans variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Angelo Xiang Yu: Yu forfægter sin egen variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Anne-Sophie Mutter: Mutter tilslutter sig Oistrakhs variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Vanya Milanova: Milanova tilslutter sig Oistrakhs variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

David Oistrakh: Oistrakh forfægter sin egen variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Oleg Kagan: Kagan tilslutter sig Oistrakhs variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Andrea Obiso: Obiso tilslutter sig Oistrakhs variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Elisabeth Yohko Glass: Glass tilslutter sig Oistrakhs variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Nathan Milstein: Milstein tilslutter sig Oistrakhs variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Inmo Yang: Yang tilslutter sig Sarah Changs variant af Perlmans variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Hilary Hahn: Hahn tilslutter sig Perlmans variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Akiko Suwanai: Suwanai tilslutter sig Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Alena Baeva: Baeva tilslutter sig Oistrakhs variant af Isaac Sterns problematiske fortolkning af tuba-afsnittet i 3. sats.

Øvrige bemærkninger B

Joshua Bell: I violinsolistens "sul ponticello"-passage (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36) skal klangfarverne være grimme (cfr. afsnittet "Generelle bemærkninger" supra, de musikæstetiske bemærkninger). Klangfarverne hos Bell er imidlertid alt for pæne i dele af denne passage (Pavchinsky, side 62, ciffer 35 - side 65, ciffer 36).

Ana María Valderrama: Klangfarverne hos Valderrama er alt for pæne i dele af "sul ponticello"-passagen (Pavchinsky, side 62, ciffer 35 - side 65, ciffer 36).

Gil Shaham: Klangfarverne hos Shaham er alt for pæne i hele "sul ponticello"-passagen (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36).

Lara Boschkor: Klangfarverne hos Boschkor er alt for pæne i dele af "sul ponticello"-passagen (Pavchinsky, side 62, ciffer 35 - side 65, ciffer 36).

Maxim Vengerov: Klangfarverne hos Vengerov er alt for pæne i dele af "sul ponticello"-passagen (Pavchinsky, side 62, ciffer 35 - side 65, ciffer 36).

Leonidas Kavakos: Klangfarverne hos Kavakos er alt for pæne i hele "sul ponticello"-passagen (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36), endskønt Kavakos spiller sul ponticello i dele af "sul ponticello"-passagen, nemlig Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 62, ciffer 35; dog spiller Kavakos ikke sul ponticello på runs i dette afsnit (Pavchinsky, side 62, 1. nodesystem, 4. takt; 2. nodesystem, 1. takt).

Edith Peinemann: Klangfarverne hos Peinemann er alt for pæne i dele af "sul ponticello"-passagen (Pavchinsky, side 62, ciffer 35 - side 65, ciffer 36).

Tanja Sonc: Klangfarverne hos Sonc er alt for pæne i hele "sul ponticello"-passagen (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36). Hun spiller slet ikke sul ponticello i denne passage og gør heller ikke på anden vis noget for at frembringe grimme klangfarver.

Hvem spiller de flotteste glissandi (2. sats) blandt solisterne i 3. runde?

1. Joshua Bell
2. Lara Boschkor
3. Maxim Vengerov
4. Edith Peinemann
5. Ana María Valderrama

Hvem spiller de flotteste acciaccaturer i narrante-passagen i 1. sats (Pavchinsky, side 17, ciffer 7 - side 18, 2. nodesystem, 3. takt) blandt solisterne i 3. runde?

1. Maxim Vengerov
2. Ana María Valderrama
3. Joshua Bell
4. Lara Boschkor
5. Edith Peinemann

NB: Narrante-passagen i 1. sats indeholder 21 af de i alt 25 acciaccaturer i violinsolistpartiet i 1. sats. Disse 21 acciaccaturer i narrante-passagen udgør 84% af acciaccaturerne i 1. sats og 68% af det samlede antal acciaccaturer i violinsolistpartiet i hele Prokofievs 1. violinkoncert.

Hvem blandt solisterne i 3. runde spiller de flotteste triller i 1. sats?

1. Lara Boschkor
2. Edith Peinemann
3. Maxim Vengerov
4. Joshua Bell
5. Ana María Valderrama

NB: Udgangspunktet er her Pavchinsky, side 12-15, der omfatter 25 triller, hvilket er 76% af alle triller i violinsolistpartiet i 1. sats.

Hvem blandt solisterne i 3. runde spiller de flotteste triller i 3. sats?

1. Lara Boschkor
2. Ana María Valderrama
3. Maxim Vengerov
4. Edith Peinemann
5. Joshua Bell

Noter

Antallet af forsiringer i violinsolistpartiet (gentagelser ikke iberegnet):

* Antallet af triller:

- 1. sats: 33
- 2. sats: 0
- 3. sats: 90

* Antallet af acciaccaturer:

- 1. sats: 25
- 2. sats: 3
- 3. sats: 3

* Antallet af appoggiaturer:

- 1. sats: 14
- 2. sats: 5
- 3. sats: 5

* Antallet af glissandi:

- 1. sats: 0
- 2. sats: 5
- 3. sats: 0

* Antallet af tremoli / tremolandi:

- 1. sats: 144
- 2. sats: 0
- 3. sats: 72

Andre interessante spilletekniske udfordringer for violinsolisten:

(a) høje toner:

* den højeste tone i violinsolistpartiet (1. sats): G7

* den højeste tone i violinsolistpartiet (2. sats): A7

* den højeste tone i violinsolistpartiet (3. sats): G7

* antal noder, der repræsenterer toner over C7 (violinsolisten, 1. sats): 46

* antal noder, der repræsenterer toner over C7 (violinsolisten, 2. sats): 66

* antal noder, der repræsenterer toner over C7 (violinsolisten, 3. sats): 63

NB: I partituret er 8 = 8va.

(til sammenligning er den højeste tone i førsteviolinpartiet i Haydns strygekvartetter, opus 33, nr. 1-3, tonen A6 (cfr. opus 33, nr. 1, 3. sats, takt 23), to oktaver over kammertonen, A4)

(b) hurtig vekslen mellem pizzicato og spil med buen (arco) i 2. sats: Pavchinsky, side 43 (1. takt efter ciffer 24), side 44 (3. takt, med optakt, på siden), side 45 (3. takt på siden), side 57 (første 2 takter efter ciffer 31), side 58 (første 2 takter efter ciffer 32). For at spille disse passager er solisten nødt til at lave venstrehånds-pizzicato. Den normale form for pizzicato er højrehånds-pizzicato.

(c) natural harmonics (2. sats, Pavchinsky, side 48f., 59f., 73-77)

Afgørelse

I denne anden konkurrence i moderne kompositionsmusik for violinsolister har deltagernes motivation været helt i top. I nærværende konkurrence er dommerpanelet ikke stødt på intonationsproblemer eller andre spilletekniske problemer, som kunne dække over manglende motivation hos deltagerne. Til gengæld nærer dommerpanelet alvorlige betænkeligheder ved den fortolkningsmæssige indfaldsvinkel, som størsteparten af konkurrencedeltagerne har lagt for dagen, en indfaldsvinkel, som beror på en alt for generisk forståelse af moderne kompositionsmusik, hvorefter der åbenbart ikke er forskel på Sergei Prokofiev og John Cage. Derfor har det desværre været nødvendigt at sige farvel til 31 ud af 40 konkurrencedeltagere allerede efter 1. runde. Af disse 31 deltagere har 28 forfægtet fortolkninger, som dommerpanelet finder helt uantagelige (cfr. afsnittet "Øvrige bemærkninger A" supra).

I 2. runde har dommerpanelet undersøgt violinsolisternes klangfarver i "sul ponticello"-passagen i 2. sats (Pavchinsky, side 61, ciffer 34 - side 65, ciffer 36), cfr. afsnittet "Øvrige bemærkninger B" supra. Eftersom kun én af deltagerne i 2. runde til fulde opfylder dommerpanelets musikæstetiske krav og forventninger til opførelsen af "sul ponticello"-passagen, har det været muligt at besætte førstepladsen allerede efter 2. runde. 3. runde har følgelig drejet sig om besættelsen af anden-, tredje- og fjerdepladsen.

Førstepladsen går til Alina Pogostkina (Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, dir. Stéphane Denève). Thi Pogostkinas opførelse af Prokofievs 1. violinkoncert er den eneste af konkurrencens 40 opførelser, som opfylder begge af flg. musikæstetiske krav (cfr. afsnittet "Generelle bemærkninger" supra):

(I) ingen grimme klangfarver i det høje register med undtagelse af passagerne med natural harmonics

(II) grimme klangfarver i *hele* "sul ponticello"-passagen

Alle deltagerne i 2. runde opfylder det musikæstetiske krav (I). Kun Alina Pogostkina opfylder det musikæstetiske krav (II). For deltagerne i 3. runde er det fælles, at deres klangfarver er grimme i dele af "sul ponticello"-passagen, men ikke i hele denne passage. De af deltagerne i 2.

runde, hvis klangfarver ikke for alvor er grimme i nogen dele af "sul ponticello"-passagen, er ikke gået videre til 3. runde, cfr. afsnittet "Øvrige bemærkninger B" supra.

Dommerpanelet har opdelt 3. runde i 4 konkurrencer (cfr. afsnittet "3. runde" supra), der drejer sig om, hvor flotte violinsolisternes triller, acciaccaturer og glissandi er. Deltagerne i disse 4 konkurrencer har været deltagerne i 3. runde. For hver konkurrence er første-, anden-, tredje-, fjerde- og femtepladsen blevet besat, cfr. afsnittet "Øvrige bemærkninger B" supra.

Pointsystemet i 3. rundes 4 konkurrencer fungerer således, at en førsteplads giver 1 point, en andenplads 2 point, en tredjeplads 3 point, en fjerdeplads 4 point, og en femteplads 5 point. Jo færre point en given deltager får, desto bedre har vedkommende klaret sig. Med 4 konkurrencer og 5 pladser i hver konkurrence er den mindst mulige samlede pointsum 4 point (svarende til en førsteplads i alle konkurrencer), og den størst mulige samlede pointsum 20 point (svarende til en femteplads i alle konkurrencer).

Med det angivne pointsystem er pointfordelingen i 3. rundes konkurrencer således:

- Lara Boschkor har fået 8 point
- Maxim Vengerov har fået 10 point
- Joshua Bell har fået 13 point
- Ana María Valderrama har fået 14 point
- Edith Peinemann har fået 15 point

På denne baggrund går andenpladsen til Lara Boschkor (North German Philharmonic Youth Orchestra / Junge, norddeutsche Philharmonie, dir. Daniel Blendulf); tredjepladsen går til Maxim Vengerov (London Symphony Orchestra, dir. Mstislav Rostropovich); fjerdepladsen går til Joshua Bell (Orchestre Symphonique de Montréal, dir. Charles Dutoit).